

חַת־ת לַיּוֹם שֵׁשִׁי פְּרָשִׁת וַיִּלֶךְ עֵרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ ה' תַּשְׁרִי ה'תשפ"ג

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שִׁשִּׁי עִם רִשׁ"י

ה' אומר למשה ויהושע מה יקרה לבני ישראל: כשבני ישראל יכנסו לארץ ישראל הם יתלהבו מאד על החיים היפים בארץ, יש שם הרבה אוכל ודברים צומחים כראוי. אבל אז, הם יתחילו לעבוד עבודה זרה ויכעיסו את ה'. ה' יצטרף להעניש אותם והם יתפלאו למה דברים כל כך קשים קורים להם. אבל השירה הזאת- האזינו, תוכיח להם שה' הזהיר אותם קודם. ואפילו שהמצב קשה היהודים לעולם לא ישכחו את התורה. משה כתב את שירת האזינו ולמד אותה לבני ישראל. ה' אומר ליהושע "חזק ואמץ" ביון שהוא יביא את בני ישראל לארץ ישראל.

תְּהִלִּים / יוֹם ה' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים כ"ט- ל"ד

הרבי הרי"צ ספר את הספור הבא:

פעם, כשהאדמו"ר האמצעי היה בן שבע או שמונה הוא התפלל במשך זמן ארוך יותר מהרגיל- "באריכות".

אחרי שסיים את התפלה, שאל אותו אחד הנוכחים מה לקח כל כך הרבה זמן? האדמו"ר האמצעי ענה שהוא נעצר לחשב על משהו שהוא אמר בתפלה וזה גרם לו להאריך את משך התפלה. באיזה חלק? זה היה פסוק מהתהלים של היום - פרק ל' פסוק ג'- אמרים את הפרק הזה מדי יום לבני "ברוך שאמר" - "ה' אלקי שועתי אליך ותרפאני".

האדמו"ר האמצעי חשב על המילה "ותרפאני". הוא חשב שהיא כמו המילה "רפיון"- חלש יותר הוא חשב שהפסוק יכול להתפרש באופן כזה- קראתי אליך ה', ואתה החלשת את היצר הרע שלי" הוא חשב על כך שה' עוזר לנו לנצח את היצר הרע שלנו.

בקרוב מאד, בביאת המשיח, ה' יקח את היצר הרע שלנו מאתנו לחלוטין! אנו ננצח במלחמה נגד היצר. עד אז ה' עוזר לנו לגרום ליצר להחלש, ולנו להתנהג בדרך שה' רוצה שנתנהג.

תניא / אגרת הקדש סימן כ' (ה' תשרי שנה מעוברת)

באגרת הזו האדמו"ר הזקן אומר לנו שהעולם הגשמי בו אנו חיים, יש לו כח נעלה מה' גבוה יותר מבגן עדן או בכל עולם רוחני אחר. אנו אמרים שכח ה"אין סוף" נמצא בעולם במלים (על ידי עשרת המאמרות) בהם השתמש ה' כדי לברא את העולם, והכחות האלו הופכים אותו ליש מאין מדי רגע. וזה מה שמיוחד כל כך במצוות. כל המצוות מתבצעות באמצעות חפצים גשמיים שכלם נבראו בכחו המיוחד של ה'. זו הסבה שאנו מוצאים בקבלה שהחיות של ה' במצוות היא גבוהה יותר מכל דבר, אפילו יותר מאשר למוד תורה. וזאת מפיון שהחיות של ה' שבראה את הדברים הגשמיים אתם אנו מקיימים מצוות, יש בה את הכח המיוחד והנעלה של "אין סוף" שהוא נעלה יותר מכל כח אחר.

היום יום / ה' תשרי

ר' זושא מאניפאלי אמר שלתשובה ישנם חמשה חלקים, כל אחד מהם כנגד אות אחת של המילה תשובה. אתמול למדנו על האות ת'. היום אנו לומדים על האות ש', המלמדת אותנו להבחין שכל דבר בעולם הוא בהשגחה פרטית, חלק מתכניתו של ה'.

ש': "שויתי ה' לנגדי תמיד". למה הכוונה?

אנו צריכים תמיד להתבונן בעולם ולראות את ה'. ישנם אנשים שיכולים להסתכל סביב ולחשב שהעולם מתנהל מעצמו, תוך שמוש בכחות הטבע. אבל אנו יודעים יותר מכך – ה' מסתתר בכל חלק בעולם, ובורא כל דבר מחדש מדי רגע, גם ברגע זה ממש! ה' תשרי!!

אנו יודעים שכל דבר הוא בהשגחה פרטית וה' גורם שכל דבר יקרה בדיוק כמו שקורה. הכל חלק מתכנית אחת גדולה – להפוך את העולם לדירה לה'. ונראה זאת בקרוב ממש בגאולה האמתית והשלמה.

ספר המצוות / מצות עשה קכ"ז, קכ"ח, לא תעשה קנ"ב

היום מסיימים ללמוד את סדרת ההלכות הקשורות למעשר ומתחילים את ההלכות הקשורות למעשר שני. לכן לומדים את אותה מצוה שוב ומוסיפים ולומדים מצוות חדשות.

מצות עשה קכ"ז - להפריש מעשר ראשון. יש להוריד אחד חלקי עשר ממה שגדל בשדות ולתת אותו ללוים.

מצות עשה קכ"ח - להפריש מעשר שני. יש להוריד שוב אחד חלקי עשר ממה שגדל בשדות ולהביא לירושלים ולאכל אותו שם בטרה. מצוה זו מקיימים רק בארץ ישראל.

מצות לא תעשה קנ"ב - אם אין ביכלתו של אדם להביא את המעשר ממרחק לארץ ישראל כיון שהוא חושש שהפרות יתקלקלו בדרך, הוא יכול למכור את המעשר, לשמור את הכסף ולקנות מאכלים אחרים בירושלים ולאכל אותם שם. המצוה הזו מזהירה שאסור להשתמש בכסף כדי לקנות משהו אחר שאיננו מזון אפילו לצורך מצוה.

ברמב"ם היום מסיימים ללמד אודות מעשר (בעקר אודות דמאי, פרות שלא בטוחים שעשו אותם) ומתחילים ללמד על מעשר שני.

פרק י"ג - פרות שאיננו בטוחים שהם אפלו דמאי. למשל מאכלים שגדלים במקומות סמוכים לארץ ישראל, יתכן וצריך להפריש מהם מעשר. או אם ישנן שתי חביות אחת שהפרישו ממנה תרומות ומעשרות והשניה דמאי. ואחת החביות נעלמת ואיננו בטוחים איזו מהם.

פרק י"ד - בפרק האחרון מדבר אודות הפרשת מעשר מדמאי בנפרד עבור כל אחת מקבוצות הדמאי ושאינו לערבב אותם יחד ולהפריש מעשר מהכל ביחד.

מתחילים בלמוד הלכות מעשר שני:

פרק א' - מעשר שני נתן רק בשנים מסוימות. כיצד מחשבים באיזו שנה דבר מסוים גדל? האם מונים מניסן או מתשרי?

התשובה היא שמונים מראש השנה (בתשרי) עבור כלל גדולי השדה ומט"ו בשבט אם מדבר בעץ. בנוסף לומדים מה קורה אם גדולים משנה אחת התערבבו עם גדולים משנה אחרת.

דרכי החסידות / עשרת ימי תשובה

הנביא ישעיה מנבא לבני ישראל באחת מנבואותיו: "דרשו ה' בהמצאו" - תבקשו את ה' כאשר אפשר למצוא אותו. "קראהו בהיותו קרוב".

הגמרא שואלת: מהו הזמן שה' נמצא בו קרוב? אלו הימים שבין ראש השנה ליום כפור - עשרת ימי תשובה.

בשיחה הרבי מסביר שהימים המכונים עשרת ימי תשובה הם כמו מציאת אוצר. כאשר מוצאים משהו, מקבלים יותר ממה שהתייגעו עבורו.

במהלך עשרת ימי תשובה ה' "נמצא" כמו שמוצאים אוצר. ה' נותן יותר ממה שמגיע לנו, וממלא את כל חסרונו ובאפן של "קרוב" - קרבה. למרות שהזמן הזה מיחד בפני עצמו, אם מנצלים את הזמן ודורשים מה' (דרשו) וקוראים לה' (קראהו), אפשר לקבל אפילו יותר מכך.

המזכיר של הרבי הרב גרוני, נכנס פעם לריחוק כדי לעזור במשהו. הרבי אמר לו: "כעת זו עת רצון מלמעלה, ה' נותן ללא הגבלות! כל שצריך לעשות זה להניח קערה כדי שהשפעה לא תלך לריק". (ספורים מחדר הרבי עמ' 77)

עשרת ימי תשובה גם הם אחד מהזמנים האלו. יש לנצל את הזמן כדי לקרא לה' ולהשתמש בימים אלו באפן המיטבי.

(התוועדות תשמ"ז, חלק 1 עמוד 59)